

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

II. De eius necessitate & ratione medij, & ratione Præcepti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

omnipotentem. Scio *Azoris* Eucharistiam asserere eo ver- *Azor.*
bo exprimi, Remissionem peccatorum; quia per Eucharistiam
peccata abolentur, primaque gratia aliquando accidentaliter
exhibetur.

CAPVT II.

De Fidei necessitate, & ratione mediij, & ratione
praecepti.

7. **A**N Fides sit simpliciter necessaria ratione mediij? Ne- *S. I.*
cessaria quidem est uti medium. Et opus est, ut sit *Necessi-*
supernaturalis non solum ea ratione, quod est medium quo *tas fidei*
credimus; verum & ex parte rei, quae creditur, videlicet, *ratione*
quia naturaliter agnosci non potest: v. g. Deum esse trinum *medij.*
& vnum.

8. Num explicita fides Christi sit ad salutem necessaria?
Ante sufficientem Euangelij euulgationem implicita fides
sufficiens fuit. At post Euangelium sufficienter euulgatum
explicitam fidem mortis, & resurrectionis Christi Dei &
hominis veri necessarium esse affirmo. Dixi equidem mor-
tis, & resurrectionis. Neque enim explicita fides om-
nium Mysteriorum, quae Ecclesia celebrat, & credit, est
necessaria.

9. An fides Trinitatis medium sit necessarium? Ita planè;
quae quidem post sufficientem Euangelij praedicationem ex-
plicita esse debet: quia eodem modo est salutis nostrae fun-
damentum Trinitatis fides, ac Christi Domini.

10. Possunt ne salutem adipisci, qui inuincibiliter Trini-
tatis ac Christi fidem ignorant? Minimè; quia si legis naturalis
diuino auxilio fulti obseruationi adhærescerent, Deus pro-
uideret, quoniammodo Trinitatis, ac Christi mysteria calle-
rent. Non prouidit de magistro? Signum euidens, eos legem
naturalem violasse, digno damnationis aeternae flagitio. Scio
planè huiusmodi homines à crimine infidelitatis posse ex-
culari; quia non omnes infideles eo ex crimine damnantur,
cum inuincibili ignorantia teneantur.

S. 2.

11. Fidei necessitatem ratione praecepti expendas quæso. Ac *Necessi-*
primum expone quotnam sunt fidei praecepta generatim? *tas fidei*
que. 1. Res fidei cognoscere. 2. Certa quædam Mysteria, seu *ratione*
articulos credere. 3. In rebus fidei non dissentire. 4. Fidem *praecepti-*
pro

pro opportunitate confiteri. 5. Nunquam eam abnegare. Profectò quidem articuli fidei ex præcepto Diuino credendi, v.g. Deum esse, remuneratorem eundem bonorum, malorum autem correptorem, carnem accepisse, pro hominum salute neci traditum, vnum & trinum esse. Alij autem credendi sunt præcepto humano Ecclesiastico.

12. *Præceptum hoc humanum Ecclesiasticum quam tuis fidelibus credenda præscribit? Quæ in Symbolo includuntur & cognosci, & credi debent; quia hi articuli prima Christiana fidei rudimenta vocitantur. Profectò sufficit, ut intelligantur secundum substantiam ac significationem vocis generalem, quæ illo in articulo continetur: quia particularis ad ignorantium eruditionem necessaria ad Pastorem pertinet.*

13. *An debeant hi articuli cognosci eo ordine, quo ab Ecclesia in Symbolo proponuntur? Sufficit sensum & veritatem eorum intelligere, & respondere, quando quis fuerit interrogatus. Assero tamen veniale crimen ponderis esse breue Symbolum & Dominicam orationem haud memoriam mandati materno idiomate, quo possint verba intelligi à recitante.*

14. *Quoniam cognitio rudioribus sufficit? Aliquos articulos debent secundum substantiam explicitè dignoscere, v.g. Deum esse supernaturaliter remuneratorem, Dei Filium carnem assumpsisse, & fuisse pro hominum salute neci traditum, Deum esse trinum & vnum, quia eiusmodi fides Mysteriorum medium necessarium est.*

15. *Quid si tanta ruditate laboret, ut non valeat explicitè callere? Sufficit implicitè adhibere fidem; sed non ideo obligatio ediscendi ulterius aboletur, dum spes proficienti adest.*

16. *Quoniam modo absoluendus sit, qui Symboli ignorat mysteria? Haud absoluendus donec instruat; id quod disertus Confessarius facili potest negotio præstare ex Crucis significatione, & festis Ecclesie solemnioribus, scilicet Incarnatione, Natiuitate, Resurrectione, Ascensione, Passione, Eucharistia. Circa alia autem Mysteria sufficit poenitentem tunc promptum sese ad ediscendum præstare, quod si negligat, aut difficulter absolutio detur, aut differatur.*

17. *An aliquando possit ignorantia excusare? Inuincibilis excusat. At tamen inter Christicolos vix huiusmodi potest ignorantia admitti. Vnde Parochi negligentes circa rudiorum eruditionem graui sese flagitio illigant.*

18. *Præceptum hoc credendi res fidei, est ne naturale, an positivum?*

nam: diuinum, an Ecclesiasticum? Partim est diuinum, naturale, partim positium, Ecclesiasticum.

19. Num fideles alia extra Symbolum callere teneantur? Tenentur quidem dignoscere Sacramenta quæ debent recipere, decem Decalogi mandata, quinque Ecclesiæ præcepta, et Oratione Dominica petitiones promiscuè saltem. Angelica salutatio, ac oratio SALVE REGINA, haud necessariorum quidem, sed tamen laudabiliter ediscenda.

20. Quanam in aetate fideles explicite teneantur predicta credere? Quando vsu rationis funguntur, sufficienti instructione præcedente. Equidem obligatio hæc sub peccato mortali, nisi ignorantia excuset.

21. Quandonam Confessarius tenetur de Christiana doctrina penitentem interrogare? Quando probabiliter eum ignorare iudicauerit. Qui vrbibus educantur haud interrogandi, secus ij, qui villis degunt.

22. Sufficit ne in mortis articulo ea ægrotanti proponere, qua credi debent medijs necessitate? Sufficit ei proponere Trinitatis mysterium, esse Deum remuneratorem, carnem sumpsisse, mortuum esse; quia ægrotus haud vberioris doctrinæ capax.

CAPVT III.

De exteriori Fidei Confessione, ac disputatione eius mysteriorum.

23. Tenemur ne præcepto, Fidem exterius profiteri? De Fide est nos ad id præcepto obligari. §. I. Confessio Fidei.

24. Quandonam hoc præceptum obligat? Quando in odium Fidei interrogamur. Quando iudico ex mea publica confessione aliquem fidelem ad Christum accessurum. Quando ex silentio Deo debitus honor aufertur.

25. Qui rogatus de Fide, tacet, violat ne præceptum confessionis Fidei? Publicè rogatus tenetur respondere, ne præceptum transgrediatur. At clam interrogatus, amphibologica responsione potest interrogantem illudere. Profectò aut interrogetur quis, aut non, nunquam est licitum se Christianum abnegare. Qui se Turcam, aut hæreticum esse falsò affirmat, contra debitam Fidei confessionem agit; non autem qui se abnegat Sacerdotem, aut Missam exaudisse; quia

Non verita